

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 22ας Οκτωβρίου 2014 — Βασιλείο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής

(Υπόθεση C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Αίτηση αναίρεσης — Ταμείο Συνοχής — Μείωση της χρηματοδοτικής συνδρομής — Παρατυπίες κατά την εφαρμογή της νομοθεσίας για τις δημόσιες συμβάσεις — Έκδοση της απόφασης από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Μη τήρηση της ταχθείσας προθεσμίας — Συνέπειες)

(2014/C 439/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Ανααιρεσέων: Βασιλείο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: A. Rubio González)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: B. Conte και A. Tokár, επικουρούμενοι από τον J. Rivas Andrés, abogado)

Διατακτικό

Το Δικαστήριο αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ισπανία κατά Επιτροπής (T-384/10, EU: T:2013:277).
- 2) Ακυρώνει την απόφαση C(2010) 4147 της Επιτροπής, περί μείωσης της χρηματοδοτικής συνδρομής του Ταμείου Συνοχής στις ακόλουθες ομάδες σχεδίων: «Υδροδότηση πληθυσμών της υδρολογικής λεκάνης του ποταμού Guadiana στην περιφέρεια Ανδάλου» (2000.ES.16.C.PE.133), «Αποχετευτικά έργα και καθαρισμός στην υδρολογική λεκάνη του ποταμού Γουαδαλκιβίρ: Guadaira, Aljarafe και EE NN PP επί του Γουαδαλκιβίρ» (2000.ES.16.C.PE.066) και «Υδροδότηση στα διαδημοτικά συστήματα των επαρχιών της Γρανάδας και της Μάλαγας» (2002.ES.16.C.PE.061).
- 3) Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα του Βασιλείου της Ισπανίας και στα δικαστικά της έξοδα, τόσο στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία όσο και στο πλαίσιο της ανααιρετικής δίκης.

⁽¹⁾ EE C 260 της 7.9.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 23ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Unitrading Ltd κατά Staatssecretaris van Financiën

(Υπόθεση C-437/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Κοινοτικός τελωνειακός κώδικας — Είσπραξη των εισαγωγικών δασμών — Καταγωγή των εμπορευμάτων — Αποδεικτικά μέσα — Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης — Άρθρο 47 — Δικαιώματα άμυνας — Δικαίωμα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας — Δικονομική αυτονομία των κρατών μελών)

(2014/C 439/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Unitrading Ltd

κατά Staatssecretaris van Financiën

Διατακτικό

- 1) Το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει την έννοια ότι δεν αντιτίθεται στη θεμελίωση της αποδείξεως της καταγωγής εισαχθέντων εμπορευμάτων, την οποία διεξήγαγαν οι τελωνειακές αρχές βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου, επί των πορισμάτων των αναλύσεων που πραγματοποιήθηκαν από τρίτο, ως προς τα οποία ο εν λόγω τρίτος αρνείται να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, είτε στις τελωνειακές αρχές είτε στον διασαφιστή, και ως εκ τούτου καθίσταται δύσκολο ή αδύνατον να εξακριβωθεί ή να διαμεισθεί η ορθότητα των χρησιμοποιηθέντων πορισμάτων, υπό την προϋπόθεση ότι τηρούνται οι αρχές της αποτελεσματικότητας και της ισοδυναμίας. Στο εθνικό δικαστήριο απόκειται να εξετάσει αν τούτο συντρέχει στην υπόθεση της κύριας δίκης.
- 2) Σε περίπτωση όπως αυτή της υποθέσεως της κύριας δίκης, αν υποθεθεί ότι οι τελωνειακές αρχές δεν μπορούν να παράσχουν συμπληρωματικές πληροφορίες όσον αφορά τις οικείες αναλύσεις, πρέπει να εκτιμάται βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να κάνουν δεκτή την αίτηση του ενδιαφερομένου να πραγματοποιήσει, με δικά του έξοδα, αναλύσεις στη χώρα την οποία δήλωσε ως χώρα καταγωγής των εμπορευμάτων, όπως επίσης το ζήτημα αν έχει σημασία ότι μέρη των δειγμάτων των εμπορευμάτων είχαν διατηρηθεί επί ορισμένο χρόνο, ο δε ενδιαφερόμενος μπορούσε να τα έχει στη διάθεσή του προκειμένου να τα υποβάλει σε έλεγχο σε άλλο εργαστήριο καθώς και, σε καταφατική περίπτωση, το ζήτημα αν οι τελωνειακές αρχές οφείλουν να ενημερώσουν τον ενδιαφερόμενο ότι διατηρούνται επιμέρους δείγματα και ότι μπορεί να ζητήσει να τεθούν στη διάθεσή του για τους εν λόγω ελέγχους.

(¹) EE C 325 της 9.11.2013

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2014 [αίτηση του Administrativen sad — Varna (Βουλγαρία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Traum EOOD κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Υπόθεση C-492/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Φορολογία — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρο 138, παράγραφος 1 — Απαλλαγές που συνδέονται με ενδοκοινοτικές συναλλαγές — Αποκτών μη καταχωρισμένος ως υποκείμενος στον ΦΠΑ — Υποχρέωση του πωλητή να εξακριβώσει τη γνησιότητα της υπογραφής του αποκτώντος ή του εκπροσώπου του — Αρχές της αναλογικότητας, της ασφάλειας δικαίου και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης — Άμεσο αποτέλεσμα)

(2014/C 439/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική

Αιτούν δικαστήριο

Administrativen sad — Varna

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Traum EOOD

κατά Direktor na Direktsia «Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika» Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Διατακτικό

- 1) Τα άρθρα 138, παράγραφος 1, και 139, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2010/88/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Δεκεμβρίου 2010, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν, υπό περιστάσεις όπως αυτές της διαφοράς της κύριας δίκης, στη φορολογική αρχή κράτους μέλους να αρνηθεί να αναγνωρίσει δικαίωμα σε απαλλαγή ενδοκοινοτικής παραδόσεως από τον φόρο προστιθέμενης αξίας με την αιτιολογία ότι ο αποκτών δεν ήταν καταχωρισμένος ως υποκείμενος στον φόρο αυτόν εντός άλλου κράτους μέλους και ο προμηθευτής δεν απέδειξε ούτε τη γνησιότητα της υπογραφής την οποία έφεραν τα έγγραφα που προσκομίστηκαν προς στήριξη της δηλώσεως περί απαλλασσομένης του φόρου αυτού παραδόσεως ούτε την εξουσία εκπροσωπήσεως του προσώπου το οποίο υπέγραψε τα έγγραφα αυτά εξ ονόματος του αποκτώντος, εφόσον τα αποδεικτικά στοιχεία προς δικαιολόγηση του δικαιώματος φοροαπαλλαγής τα οποία προσκόμισε ο προμηθευτής προς στήριξη της δηλώσεώς του ήταν σύμφωνα με τον προβλεπόμενο από το εθνικό δίκαιο κατάλογο εγγράφων που έπρεπε να προσκομιστούν στην εν λόγω διοικητική αρχή, τα δε έγγραφα αυτά έγιναν σε πρώτη φάση δεκτά από την αρχή αυτή ως δικαιολογούντα την φοροαπαλλαγή, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.